

Antidogma - Hogyan estek az államok a bankok fogságába? 4. rész

2012 január 30. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Valójában nem tesznek mást, mint hogy késleltetik a lejárát napját: egyetlen intézkedést sem foganatosítottak, amely alkalmas lenne a görög csúszd alapvető okainak megszüntetésére. Minden újabb kölcsön Görögországnak a gazdasági tevékenység csökkenésével jár, így a probléma a megoldás helyett súlyosbodik.

A Görögországnak adott pénzügyi „segítség” annyiban hasonlít az Afganisztánnak nyújtott katonai „segítségre”, hogy csupán idényezésre szolgál. Az euró krónikus felülértékeltisége a deficitnek növekedésével és a külső adósságok súlyával párosulva rövidesen a probléma újbóli felbukkanását eredményezi, mivel ugyanazon okok gépiesen ugyanazokat a hatásokat váltják ki. Minden esély megvan rá, hogy Görögországnak rövidesen az euróövezetből való kilépés vagy népességének általános elszegényedése között kell választania.

A görög válság következményei annál is figyelemreméltóbbak, mert Görögország az euróövezet GDP-jének mindössze 2,5 százalékát képviseli. Gazdasága hatszor kevésbé fontos, mint Olaszországé. Mi lesz akkor, ha majd egy sokkal nagyobb méretű országot kell megmenteni? A dolgok nagyon gyorsan elfajulhatnak. Ne felejtsük el, hogy az olyan országokat, mint Írország és Spanyolország, ma a „frontvonalban”, nemrég még különösen biztos adósnak tekintették költségvetési többletük miatt. Ezért van félnivaló a krízis ragályától.

Ma már nem csak a görög vagy a portugál helyzet aggasztó, hiszen Spanyolország és Olaszország, sőt akár Franciaország és Nagy-Britannia is viharzónába kerülhet.

Számításba véve a károkat, amelyeket a görög ügy önmagában okozott, nem látható, hogy az európai intézmények hogyan tudnának szembeszállni egy sokkal nagyobb méretű, fokozatosan vagy szimultán bekövetkező államcsúszással.

A jelenlegi európai valóságban minél több a segítségre szoruló, annál kevesebb a segítséget nyújtó, és ez utóbbiak egyre jobban készülhetnek arra, hogy az előbbiekhöz csatlakoznak a kategóriájukban, ami azt jelenti, hogy a tőkepiacok remek gépezete ritka eleganciával működik közre a legrosszabb megszervezésében, megoldhatatlanná téve az adósságválságot, amelyet ezek maguk váltottak ki.

Egy dolog biztos: Európában egy általános nadrágszűj-megszorító politika felé haladunk, amelynek a népi rétegek és a középosztályok lesznek a fő áldozatai, a hasonló esettel együtt járó minden kockázattal. Amikor újabb és újabb országok válnak majd fizetéseképtelenné, megint csak az egész Európai Unió állampolgárait fogják felszólítani a számla kifizetésére. Márpedig mondjuk ki nyíltan, ma egyetlen ország sem képes megállítani GDP-arányos adósságának a növekedését, egyik sem képes visszafizetni az adóssága javát.

Az összes késleltetési manőver dacára két éven belül elkerülhetetlennek látszik az általános robbanás. Egyes szakértők lehetetlennek tartják a rendszer spontán regenerálódását. Mások egészen odáig mennek, hogy világháborúba torkolló mély geopolitikai válságot vizionálnak. Állításaik riasztónak tűnhetnek, de a kapitalista

rendszer sohasem hátrált meg egy háború eshetősége előtt, amikor már csak ez a módszer maradt érdekei védelmére.

Mi történne, ha a vezető világhatalom, az Egyesült Államok fizetéseképtelenné válna? Európában a jelenlegi status quo, kumulált hatásainál fogva, egy eddig még sohasem látott méretű gazdasági pangáshoz vezet. 2012 rettenetes év lesz!

A politikusok a piacok fölötti uralmat átengedték a pénzügyieknek. A piacok a maguk részéről azzal érveltek, hogy a pénzügyek túlságosan komolyak ahhoz, semhogy a politikusok változó hangulatának legyenek alávetve. Íme az eredmény: sorozatos csökkenések, pénzügyi világválság, a magán- és közadósságok felduzzadása. A pénzügyiek immáron a kapitalizmus történetének legsúlyosabb válságáért felelősek. Hogyan juthatunk ki belőle?

(Folytatjuk)

Alain De Benoist

Fordította: Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló